

Sygn. akt V CSK 10/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku P. B.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia
Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 sierpnia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Zarówno treść przedstawionych zagadnień prawnych, jak i argumentacja wnioskodawcy powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka. Sąd Najwyższy wielokrotnie zajmował stanowisko, że przed uregulowaniem w art. 305¹ i n. k.c. dopuszczalne jest ustanowienie służebności odpowiadającej treści służebności przesylu, w zależności od daty upływu okresu zasiedzenia, bezpośrednio na rzecz Skarbu Państwa albo przedsiębiorcy przesylowego, nie ma bowiem w tym wypadku potrzeby identyfikowania nieruchomości władnącej, a na jej treść składa się uprawnienie do żądania od właściciela nieruchomości by ograniczył wykonywanie swego właścicielskiego władztwa na obszarze zajęтым przez urządzenia przesylowe (uchwały z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC z 2003 r., nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/80, BSN z 2008 r., nr 10, s. 7, z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, BSN z 2013 r., nr 6, s. 5, z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC z 2013 r., nr 12, poz. 139 oraz w postanowieniu z dnia 29 kwietnia 2014 r., nie publ. i orzeczeniach w nim powołanych). W sytuacji, gdy w ocenie Sądu drugiej instancji, Skarb Państwa nabył

przez zasiedzenie służebność, której dotyczył wniosek, bezprzedmiotowe staje się rozważenie zagadnienia związanego z dopuszczalnością zaliczenia posiadania przedsiębiorstwa do okresu niezbędnego do zasiedzenia służebności. Pytanie skarżącego odnoszące się do treści tej służebności nie stanowi zagadnienia prawnego a zmierza do dokonania ustalenia elementów podstawy faktycznej. Argumenty zawarte w uzasadnieniu wniosku nie wykazują istnienia w sprawie istotnych zagadnień prawnych, a więc zagadnień cechujących się nowością oraz dotychczas niewyjaśnionych i nierozwiązanych w orzecznictwie.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono z uwagi na treść art. 520 § 1 k.p.c. oraz treść odpowiedzi na skargę, bowiem wniosek uczestnika o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]